Entrada

Quaresma 3 - Aunque es de noche

Per pregaria.cat el dg., 07/03/2010 - 09:00

Que bien sé yo la fuente que mana y corre,

Aunque es de noche.

Aquella eterna fuente está escondida,

Qué bien sé yo do tiene su manida.

Aunque es de noche.

Su origen no lo sé, pues no le tiene,

Mas sé que todo origen de ella viene,

Aunque es de noche.

Sé que no puede ser cosa tan bella.

Y que cielos y tierra beben de ella,

Aunque es de noche.

Bien sé que suelo en ella no se halla,

Y que ninguno puede vadealla.

Aunque es de noche.

Su claridad nunca es oscurecida.

Y sé que toda luz de ella es venida,

Aunque es de noche.

Sé ser tan caudalosas sus corrientes,

Que infiernos, cielos riegan, y a las gentes,

Aunque es de noche.

El corriente que nace de esta fuente

Bien sé yo que es tan capaz y omnipotente,

Aunque es de noche.

El corriente que de estas dos procede

Sé que ninguna de ellas le precede,

Aunque es de noche.

Aquesta eterna fuente está escondida,

En este vivo pan por darnos vida.

Aunque es de noche.

Aquí se está llamando a las criaturas,

Y de esta agua se harten, aunque a oscuras,

Aunque es de noche.

Aquesta viva fuente, que deseo,

En este pan de vida yo la veo,

Aunque es de noche.

(Sant Joan de la Creu)

Aquí tens la dialèctica d'una realitat que sabem, i també que vivim en la foscor. Sabem que Ell és a prop, com la font decisiva de la plenitud, de l'amor i de la vida. Ho sabem perquè possiblement ho hem experimentat en determinats moments, ara mateix, o en un passat que ens sembla lluminós, i que possiblement ha anat esfumant-se.

I a la vegada «és de nit». Si, és de nit, vivim a l'ombra, ens envolta la foscor i anem a les palpentes. Quan mirem la nostra societat, és de nit. Quan mirem la nostra Església, és de nit. Quan mirem la nostra vida, és de nit. Quan pensem en el més enllà, és de nit. Quan intentem conèixer els sentiments profunds del nostre cor, és de nit.

No és una nit, però, de buidor. Sabem que Ell hi és en el món, movent, exhortant, callant, inspirant, perdonant, creant i renovant. Això sí, sense imposicions, amb una gran discreció, humilitat, amor i esperança.

No és una nit, però, de buidor. Sabem que Ell hi és a l'Església en tantes persones que es donen a canvi de res, que esperen a pesar de tot, que treballen amb humilitat i serenitat, gent que prega, gent que serveix, que evangelitza, que ho deixa tot per Ell, que està disponible, que estudia.... Una nit, certament, plena d'Ell.

Nit personal, però, no de buidor. Sabem que Ell hi és en el fons del nostre cor. Aviat oblidem la seva presència, els moments de llum i de consol, i estem com abocats vers el neguit de les feines, les hores i el poder viure amb un mínim de pau. Truca a la nostra porta, calla, espera, i sense grans discursos ens diu una paraula, aquella que ens fa falta. És la llàntia de la nostra nit.

I quan a vegades, per diverses raons personals i socials, pensem en el més enllà d'aquesta vida, cau sobre nosaltres l'ombra de la foscor. Els que marxen mai més tornen. Nit, ben certa, i no buidor, car a cops sembla que s'obre una breu llum de proximitat, de confiança, d'un món nou, inimaginable, insondable, fora del límits actuals, on Ell és el Tot de tot.

Bons dies de quaresma.

Jesús Renau sj